

[Jensen-Broby.]

Dette er alt for lidt. Disse Folk faar ikke de praktiske Færdigheder eller de praktiske Kundskaber, som de nødvendigvis skal have, ved at være ude en Sommer og se paa en Byggeplads. I gamle Dage hvilede Arkitektuddannelsen først og fremmest paa Haandværkeruddannelsen. Man havde udstaaet sin Læretid, inden man gik ind paa Det tekniske Selskabs Dagskoler og fik Konstruktørexamen derfra, og fra denne Eksamen gik man videre ind paa Akademiet og fik den videre Uddannelse. De Folk, som fik denne Uddannelse, havde altsaa i Forvejen faaet den praktiske Uddannelse, saa de var kendt med deres Fag. De var oplært til at kunne være Raadgivere ogsaa i de praktiske Ting.

Hvad er en Arkitekt? Han er Raadgiver for Bygherren. Han skal kende alle de mindste praktiske Detailler for at kunne være en god Raadgiver for Bygherren. Men de unge med Studentereksamen, der kun har været ude en enkelt Sommer i det praktiske Arbejde, kan ikke være Raadgivere for Bygherren. De skal først efterhaanden lære alle disse Ting at kende. De kan ikke snøre et Profil op, de kan ikke tage et Hjørne op, de kan ikke være Formænd paa Byggepladserne, og derfor bliver de slette og daarlige Raadgivere for Bygherren.

Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han, hvis han nedsætter dette Udvalg til at forberede et Forslag om den fremtidige Uddannelse, vil sørge for at faa baade praktiske Haandværkere og praktiske, erfarne byggeinteresserede med i Udvalget, saaledes at disse Synspunkter kan blive gjort gældende. Man maa ikke nøjes med at lade Professorer fra Akademiet fastsætte Reglerne, thi hvis de skal gøre det, bliver det ikke bedre, end det er i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) tog i sin Ordførertale en hel Del Ting frem, som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til.

Det første, jeg vil knytte nogle Bemærkninger til, er det ærede Medlems Udtalelser om Mælken. Det ærede Medlem sagde, at han maatte beklage, at det havde vist sig, at der ikke var Mælk nok, fordi Prisen var for lille, men da man var gaaet til at forhøje Prisen, viste det sig, at der var Mælk nok, saaledes at det i Virkeligheden kun havde været en Mælkestrejke, man havde været ude for. Jeg vil gerne sige: det var ingen Mælkestrejke, man var ude for, men som det ligger i Øjeblikket

ude i Landbruget, er Skummetmælken, som vi faar tilbage fra Mejerierne, det eneste proteinrige Foder, vi har til Fodring af Svin og Kalve og Kvæg; ogsaa til højtstående Malkekøer bruger vi Skummetmælk. Derfor er Landmændene meget daarligt stillede, hvis de skal aflevere deres Mælk til Byerne, for saa faar de ingen Skummetmælk tilbage; derfor holder de paa Mælken; det er der ikke noget at sige til.

Og naar man nu faar rigelig Mælk frem, er det ikke, fordi der blev lagt de 2 Øre paa Skummetmælken, men det er, fordi de danske Mejeriers Organisationer har holdt Møde med Mejerierne og bedt dem om af samfundsmæssige Hensyn at aflevere en Del af deres Mælk. Det har de gjort frivilligt, og derfor kan man ikke tale om, at Landbrugerne ikke har villet tage Samfundshensyn i denne Sag. De har maatte levere en betydelig Part af deres Mælk som Suppleringsmælk og har derved mistet en Trediedel af det proteinrige Foder, de skulde have til Svin og Kalve og til de højtstående Køer. Der er ingen Tvivl om, at det ogsaa vil komme til at hævne sig i Produktionen; den vil gaa ned, naar man skal undvære disse Ting. Men man har altsaa fra Landbrugets Side set bort fra det; derfor synes jeg ikke, Landbruget skal have Utak, og en saadan laa i det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens Udtalelse.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen talte ogsaa en Del om Landbrugets Arbejds-kraft og kritiserede en Del af de store Landbrug, fordi de misbrugte Arbejderne ved ikke at beskæftige dem længe nok, naar de blev sendt til dem fra offentlige Arbejder, som blev standset. Jeg skal ikke forsvare det større Landbrug — der er dem iblandt dets Indehavere, som mangler mere end Vingerne for at være Engle —, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Landbruget ikke kan beskæftige den ekstraordinære Arbejds-kraft uafbrudt en Sommer igennem.

Der er tre Perioder, hvor Landbruget har særlig Brug for Folk: det er til Roelugning, til Høsten og til Roeoptagning. Men disse Perioder gaar ikke over i hinanden. Der er 14 Dage à 3 Uger, hvor det kniber med Roelugningen, og hvor det er nødvendigt at faa dette Arbejde udført, for ellers gror Roerne sammen og vil ikke komme til at give noget. Men første og anden Gangs Lugning falder ikke sammen, der er en Periode derimellem, og jeg forstaar godt, at det kan knibe med at beskæftige Folkene i denne Periode. Jeg kan ikke se, at der